

Edge
1968 & 1993

Ege

En kedsom vinter gik sin gang, den dag så kort, den nat så lang,
forandrer sig så lempelig, den barske vind, den mørke sky, må fly,
- man frygter ej at storm og slud, skal møde dem, der tør gå ud,
thi lad os gå og skue på, hvor smukt naturen sig betar og ler.
Sådan digtede Ambrosius Stub i 1771, og det har ikke ændret sig
siden, for hvert eneste år, når forår og sommer holder sit indtog,
så glæder vi os over, at det igen bliver grønt, at det spirer og
vokser, og vi imødeser med forventning alle sommerens glæder.
Standerhejsning har altid været en festlig begivenhed i alle vore
bådklubber, for det markerer starten på sommerens liv og glæder
i klubben og på vandet.

Den første standerhejsning i Ege var den 5.5.1973, for selv om
Ege blev stiftet i 1968, skulle der gå 5 år, inden man var kommet
så vidt, at man havde en flagstang og en stander til denne, men
derefter har der været standerhejsning hvert år.

I år er det for os en ganske særlig begivenhed, for ikke alene
ved vi, at når standeren er gået til tops, er sommersæsonen varslet,
men i år er det også en markering af 25 års liv og virke i Ege.

Det er med vemod vi pakker standen sammen om efteråret, men det er med håb og forventning om en god sæson, at vi lader den gå til tops.

Vor klub hedder Ege, der dels refererer til vort hjemsted, men også med relation til, at på gammelnordisk var "ege" lig med en båd, oprindelig en udhulet egestamme, hvormed man kunne udforske og udnytte vandet. - Naturligt nok er symbolet i vor stand et egeblad, et blad som symbol for det, der vokser og skaber liv, bladet, der hvert forår spirer frem og trives, vokser og udfolder sig i lyset og lunheden.

Vi bor i et land, hvor alle veje ender ved havet.

Det hav, der altid har præget os, og været noget væsentligt i vor kultur og livsform, det hav, der giver os arbejde og fritidsbeskæftigelse, det hav, der altid veksler og sætter vor fantasi i sving.

En blank sommermorgen er det en betagende oplevelse at se "solen stige af havets skød", og intet er vel mere fredfyldt og harmonisk end en stille sommeraften, hvor vi er i pagt med verslinien "stille hjerte, sol går ned", og når det bruser i al sin vælde og magt, kan vi næsten fornemme krudtrøgen og kanontordenen fra slaget i Køge Bugt, hvor Niels Juul gav agt på stormens brag.

Vi er mange, der har oplevet, at problemer og stress, allerbedst løses ved en spadseretur langs stranden, hvor øjet finder hvile, og den friske, barske vind vifter bekymringerne væk.

Vi bor i en egn med en rig natur, med skov, mark og enge og vandet til nabo, - hvad kan man forlange mere.

Det er kun et spørgsmål om at udnytte mulighederne.

For dem der startede Ege, var det netop en bærende idé, at oprettelse af en bådklub, ville give mange muligheder, for at udnytte de fritidsmuligheder, det giver at eje et skib.

Ege er vokset fra en bar plads uden nogen faciliteter og med 25 medlemmer, til den i dag kan mønstre 150 medlemmer og 125 bådpladser - og sådanne faciliteter, at vi har, hvad der er nødvendigt for os, - og denne udvikling er som helhed sket ved medlemmernes arbejde og indsats, "selvgjort er velgjort", det er en gammel sandhed, og det kommer bl.a. til udtryk ved vore arbejdsdage, hvor der er stort fremmøde af raske svende og friske piger, der gerne vil, og har så mange talenter, at vi i fælles flok, faktisk kan få udført alt, der er nødvendigt af reparationer og nyanskaffelser, for at holde vor plads i ordentlig stand, og have de ting, der gør det værd at komme her.

Vi synes også, at Ege er et godt socialt samlingssted. Det har gennem de 25 år vist sig, at der er brug for en bådklub af vor karakter.

Der har været projekter om at bygge en havn, både på Odden og ved Vejs

Ende. Det har hver gang været medlemmer fra Ege, der har startet planerne, og været med i projekterne, men Ege som klub, har ikke haft noget at gøre med disse havneplaner, der har kørt som selvstændige foretagender. Vi kan kun sige "havn eller ikke havn", der vil være brug for Ege, hvor folk for en billig penge, kan have deres båd parkeret, og hvor de kan hygge sig i et jævnt og bramfrit kammeratskab.

Alt hvad der kan gøres, for at fremme en god fritid og et socialt samvær, bør have en første prioritet i vort samfund og den kommunale planlægning, især hvor det kan baseres på et beskedent tilskud, og iøvrigt på et rimeligt kontingent, suppleret med medlemmernes arbejdsindsats.

Det er dejligt, at se unge mennesker, der lærer at begå sig på havet og lærer sejlkunstens grundbegreber, og det er rart at se en flok af unge og ældre pusle med deres både, få frisk luft, måske kombineret med fritidsfiskeri, og det er tilfredsstillende at mange, året igennem, lægger deres tur omkring Ege og hygger sig med en snak på pladsen og i klubhuset.

Vort jubilæum, markerer vi med denne standerhejsning, der kommer en udsendelse i Vallø Lokalradio på tirsdag, vort klubblad bliver udvidet, Skt. Hans vil vi også gøre noget ved, og i september er der jubilæumsmiddag.

Vi kan i dag sige tak til alle dem, der har båret Ege frem i de 25 år, og vi ser fremtiden fortrøstningsfuldt i møde, - og vi håber, at Ege må få næste 25 gode år.

Følgende beretning om Eges historie og udvikling er baseret på forhandlingsprotokollerne, Eges arkiv, og ikke mindst på samtaler med Chantz Olsen, der kom med ideen, Niels Hansen, der var formand i en periode, hvor der skete meget, C. C. Torree, der var formand i en travl periode, hvor man forhandlede havn på Odden, Bodil Torree, der i en lang periode ordnede alt det kontormæssige, og Erling Thorsen, der var formand i 10 år, hvor havneplanen ved Ladepladsen pulserede, og hvor der skete væsentlige udvidelser i Ege.

Formænd i Ege:

Henry Johnson	1968
Erik Niels Hansen	1969 - 1973
C. C. Torree	1973 - 1976
Niels Wilke	1976
Torben Andersen	1977 - 1979
Erling Thorsen	1979 - 1989
Richard Bruun Mortensen	1989 -

Black of Ege's historie

Strøby og Strøby Egede er beliggende dejligt i den sjællandske natur. Her er åbne marker, åløb med enge, smukke afvekslende skove, - og havet Køge Bugt.

Det er en egn med en gammel kultur og rig på minder fra den svundne tid. For den, der kan lide landskab, natur, fauna og flora, historiens tale og det altid afvekslende hav, er det et godt sted at bo, og en attraktiv egn for sommerhusbeboere.

Martin A. Hansen har skildret sin fødeegn Strøby således:

"Mod vest, et par hundrede favne nede, lå engen, hvor den store orm krøb igennem - åen. Mod øst lå havet, som vi mere jævnt kaldte "Stranden" - Køge Bugt.

Hvor var man helst? Stranden trak vel mest. Havet var storslået, uden mage, bedrifter og forlis. Men det store vand var for forbeholdent, man blev ingen havgast bare ved at svømme ud over revlerne og gøre sig dumdristig. Man gik der uden båd, uden mulighed for at forlise og drive på en planke i lange tider."

Sådan kan en sand digter give udtryk for, hvordan landskab, hav og strand taler til vor fantasi og følelser.

Når vi nu har alle disse muligheder lige uden for vor dør, er det om at udnytte dem, enten ved ture i skov og mark, eller ved stranden, og for dem, hvorom det gælder "at Dansken plasker husvant til søs" med en båd, stor eller lille, på vandet.

Ikke to dage om året er havet ens. Der er et stadigt afvekslende spil i lys, himmel og vand, ja indenfor det enkelte døgn sker ændringer fra morgen og gennem døgnets rytme.

Har man rigtig fornemmet havets natur, kan man ikke undvære det, og det gælder enten man betragter panoramaet fra stranden eller tilbringer en del af sin fritid med at sejle.

Det er derfor også naturligt, at mange, der bor i vor egn, har en båd, men en båd kræver en plads, så den kan komme i sit rette element. En havn eller bådeplads er derfor noget, der ikke kan undværes i vort lokale område.

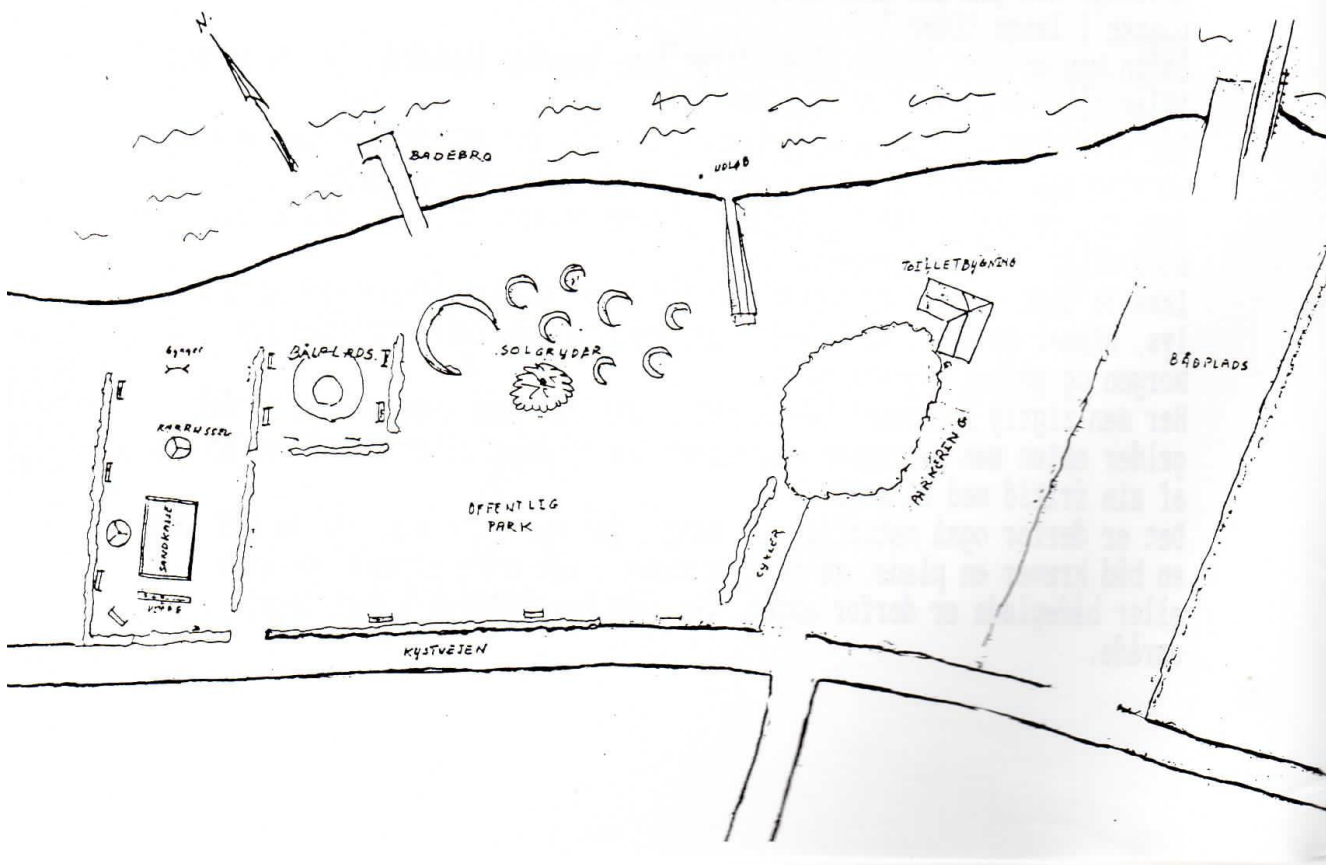
I 1968 var Chantz Olsen lærer på Strøby Skole, desuden var han bibliotekar og medlem af Strøby Sogneråd - Strøby og Strøby Egede var dengang en selvstændig kommune, et forhold der ændrede sig ved kommunesammenlægningen i 1970, hvor Strøby/Strøby Egede, Hårlev, Valløby og Tårnby blev sammenlagt til nuværende Vallø Kommune.

Chantz interesse som sognerådsmedlem var mest det sociale, folkelige område og naturfredning i kommunen. Chantz kom gennem sin bibliotekarvirksomhed i forbindelse med fabrikant Harry Johnson, der hver morgen gik tur langs stranden og kiggede på fugle.

De to talte med Viggo Møller, der også var medlem af sognerådet, og på forslag af Chantz blev man enige om, at der ved stranden trængtes til en offentlig plads, hvor man kunne opholde sig ved badning og iøvrigt bruges som samlingsplads, og desuden savnedes en plads, hvor folk kunne have deres både liggende.

Chantz foreslog derfor i sognerådet, at et kommunalt areal ved Kystvejen 45, der henlå som et uplejet morads, skulle anvendes til dette formål, og på en vedlagt tegning var indretning og udformning skitseret.

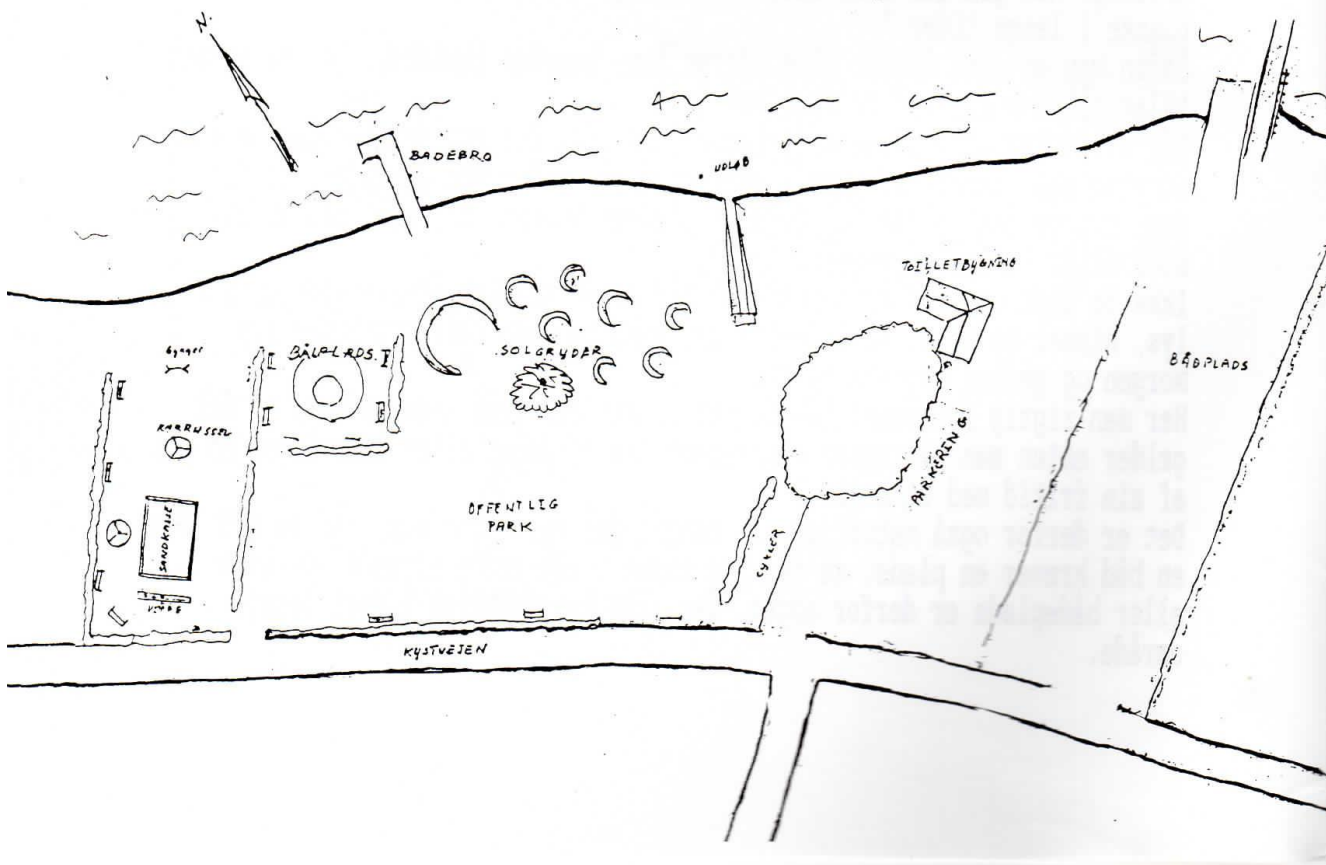
I 1968 var Chantz Olsen lærer på Strøby Skole, desuden var han bibliotekar og medlem af Strøby Sogneråd - Strøby og Strøby Egede var dengang en selvstændig kommune, et forhold der ændrede sig ved kommunesammenlægningen i 1970, hvor Strøby/Strøby Egede, Hårlev, Valløby og Tårnby blev sammenlagt til nuværende Vallø Kommune.

Chantz interesse som sognerådsmedlem var mest det sociale, folkelige område og naturfredning i kommunen. Chantz kom gennem sin bibliotekarvirksomhed i forbindelse med fabrikant Harry Johnson, der hver morgen gik tur langs stranden og kiggede på fugle.

De to talte med Viggo Møller, der også var medlem af sognerådet, og på forslag af Chantz blev man enige om, at der ved stranden trængtes til en offentlig plads, hvor man kunne opholde sig ved badning og iøvrigt bruges som samlingsplads, og desuden savnedes en plads, hvor folk kunne have deres både liggende.

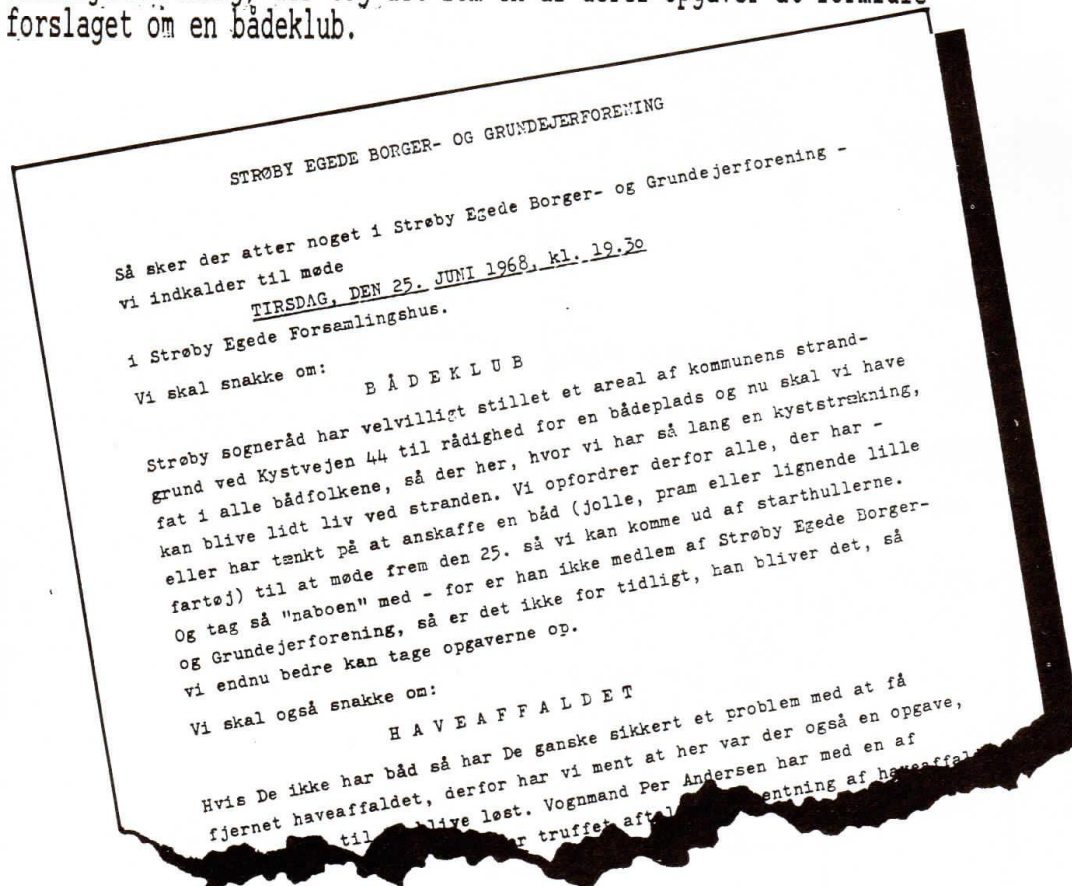
Chantz foreslog derfor i sognerådet, at et kommunalt areal ved Kystvejen 45, der henlå som et uplejet morads, skulle anvendes til dette formål, og på en vedlagt tegning var indretning og udformning skitseret.

formålet, og legeredskaber blev anbragt - både sandkasse, gynger og vipper er der endnu.

Da ansøgningen var bevilget, aftalte Chantz med Harry Johnson, at H. J. skulle samle dem, der kunne have interesse i at få etableret en bådeplads.

Harry Johnson talte med Strøby Egede Borger- og Grundejerforening, der tog det som en af deres opgaver at formidle forslaget om en bådeklub.

Der blev indkaldt til møde i Strøby Egede Forsamlingshus d. 25. juni 1968. Ideen slog an, og der blev nedsat et udvalg på 5 medlemmer, der skulle undersøge nærmere, om klausuler og bestemmelser forhindrede oprettelse af bådebro, ophalerspil, bådehus m.m.

Dette udvalg bestod af:

Henry Johnson, Ole Bagger Andersen, Asger Pedersen, K. Neerup og Birger Bernt.

På 5 følgende møder diskuteredes alle de forskellige forhold, og der blev også udarbejdet forslag til love og vedtægter for en kommende bådeklub. Det viser sig, at Borger- og Grundejerforeningen er meget forsigtige og tilbageholdende med hensyn til omfanget af projektet.

Ing. Heerup får til opgave at foretage beregninger over faste høfder og bro, og naboer til arealet må også beroliges med, at de ikke vil blive generet af støj i weekenden, ligesom det trækker ud med at få endelige aftaler med byrådet om tilskud, planering og overdragelse, men til sidst er man dog så langt fremme, at der indkaldes til stiftende generalforsamling den 30.9.1968.

30/9 - 68. Stiftende generalforsamling

godt fremmøde, formanden lykkes
velkommen aflygges beretning om
det foranliggende arbejde, valg af
Direktør Hr. Frederiksen

30 meter Spor m. Tapoagne. +
motoriseret Gødet spil. pris 250⁰⁰ Kr.
oprøb af navne. møde % 80 -

Formandskab. forslag.

Hr. Johnson valgt

Kasserer valg. forslag.

Ager Rasmussen valgt

Liknæs. - " -

Hr. H. Heerup valgt.

Medlem - " -

Hr. Bernt valgt.

Medlem - " -

Ole Andersen. valgt.

Hr. Løvsøe. - " -

Hr. Thorsen = valgt.

2. Supplenter.

Hr. Frederiksen valgt.

Kaj Christensen. valgt.

~~Rasmus Sørensen~~

Punkt 9.

1 Revisor	forlæg
H. Thomsen	valgt.
2 Revisor	forlæg
I. Mathen.	valgt.
Revisoruplæs.	forlæg
I. Jacobsen.	valgt.
	forlæg

Indbetaling af Tillskud.
Kr. 100,00 pr. medlem.

Debatten fri

H. Axelsen.
Spørgsmål St. kontingent - Bådskole ??
H. Axelsen forlæg. kr. 80 00.

H. Mathen.
forlæg til pris Bådopkøling.
pr. gang m. stort spil

Kaj Christensen
forlæg til mere plads. 2 ?
igen vedligeholdelse spil

Der nedsættes en bestyrelse, lovene bliver vedtaget, kontingentet vedtaget og udvalg nedsættes, - bådklubben er en realitet.

Den 19.12.1968 var der møde med Strøby Sogneråd, for nok var bådklubben kommet op at stå, men der manglede afklaring på lejekontrakt med kommunen, finplanering af grunden, hegn om pladsen, evt. udvidelse af pladsen, bådebro, skur, ophalerspil.

Sognerådet har lyttet opmærksomt, og de vil have at vide, hvad alt dette vil koste, og vil ikke umiddelbart give noget tilsagn om tilskud.

Indgangen til pladsen var direkte fra Kystvejen, og der var ikke nogen kørevej ned til stranden, hvor der heller ikke var nogen ophalerrampe. Der var altså nok at tage fat på, og af penge var der reelt kun hvad der kom ind i kontingent, der foreløbig var kr. 80 om året.

Den 9.1.1969 blev det på bestyrelsesmøde oplyst, at ejeren af "Stejlepladsen" - den grund, der nu ligger øst for Ege - ville sælge til grundejerforeningen, og man mente den var bedre egnet til bådeplads. Der var bare det ved det, at der blev forlangt kr. 40.000, men grundejerforeningen ville kun give kr. 6.000. Handelen blev da heller aldrig til noget.

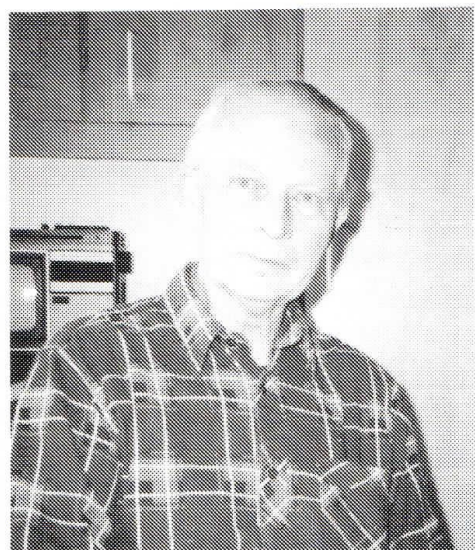
På generalforsamlingen den 19.6.1969 havde klubben 32 medlemmer. Til bådebro var der købt en brugt bro på 50 m. - en pælebro - for kr. 1.000, og man var ikke blevet enig med sognerådet.

Den 6. og 7. sept. 1969 fik man støbt ophalerrampe, så med bro, ophalerrampe og grusvej var man kommet godt i gang.

Den 17.6.1970 er der igen generalforsamling, hvor kontingentet forhøjes til kr. 100 og kr. 50 for passive.

Fra kommunen har man fået et tilskud på kr. 1.000. Det blev også vedtaget, at der skulle opsættes flagstang - man kunne få den gratis.

Pladsen er stadig uden vand og el.

Niels E. Hansen -
CAFAX - formand i
Eges start.

P.K.S. Neerup meget
aktiv i bestyrelsen
i Eges første 10-år.

Som noget særligt fremlagde H.C. skitse til ny havn ved Ladepladsen, og bestyrelsen blev pålagt at tale med fiskerne om dette og undersøge mulighederne.

Dækmolen var blevet bygget i 1921, og fiskerne gav dengang kr. 10.000 - kommunen og staten betalte resten.

I slutningen af tyverne var der en plan om at bygge en havn i tilslutning til dækmolen. Kommunen og staten var indstillet på at yde deres del, men fiskerne ville, da det kom til stykket, ikke yde deres del, og projektet blev skrinlagt.

Nu i 1970 blev den fremlagte plan, der var baseret på, at der skulle være en bro/dæmning til dækmolen, hvorfor der skulle bygges en ø-havn, realistisk drøftet af fiskerne, der også havde nogle midler at skyde i foretagendet, men forhandlingerne med kommune, amt og stat blev ikke rigtigt til noget, og projektet sygnede hen.

I starten havde man ikke engang et skur på pladsen. Det varede dog ikke længe, før man fik en skurvogn. Den kunne man have stående uden at komme i karambolage med fredningsmyndighederne, da den kunne flyttes, men man fik dog hen ad vejen tilsagn om, at der måtte opføres et skur på dispensation, og det skur, der blev til den senere garage, blev udført. Det måtte man så nøjes med, både som oplagsskur, garage for traktor og samlingslokale. Det var småt, og bestyrelsesmøder blev afholdt på skift hos bestyrelsesmedlemmerne. Der blev dog også afholdt fester, og så spændte man et "tag" af teltlærred eller presenninger ud fra skuret.

I 1970 indmeldte man også Ege i D.M.U. Der var en del af medlemmerne, der havde ret store motorbåde, og de var interesserede i denne indmeldelse, og for alle havde det den fordel, at man kunne få lokale meddelelser i D.M.U.s blad, der så blev delt ud til alle, og på denne måde fungerede som klubblad.

Egentlig klubblad "Ege-Bladet" kom først i 1986.

Klubben skulle jo have en stander, og denne blev vedtaget i 1970. Bodil Torree fabrikerede dem som stoftryk, og de blev solgt billigt i klubben.

I 1973 fik klubben en rigtig fabriksfremstillet stander, og den første standerhejsning blev holdt den 5.5.1973.

I det hele taget skete der ret meget 1969 - 1972.

Kommunen vedtog, at der skulle indrettes offentlig parkeringsplads, og Ege blev udvidet til det dobbelte med en kørevej ned gennem pladsen fra indgangen Kystvejen. Denne vej blev etableret af kommunen i 1973.

Da parkeringspladsen var færdig, blev det praktisk at ændre indgangen til den nuværende, og Ege blev indhegnet.

Den første rampe støbt i 1969 blev forlænget med 6 m. ud i vandet, og

samtidig blev der fabrikeret en ophalervogn, dette var nødvendigt for at få de store både i og op af vandet.

Niels Hansen, der var i bilbranchen i Køge, fik fat i hjul m.m., og Godtfred svejsede den sammen, og den bruges den dag i dag.

Som ophalerspil brugte man et spil fra en Falck-vogn, og det kunne bruges til de mindre både, men da det var til håndkraft, duede det ikke til de store både, og man måtte derfor anskaffe en gammel Ferguson traktor, der snart blev udskiftet med en Fiat traktor, men der var meget vrøvl med disse traktorer.

Man måtte også have el på pladsen, og til det formål blev der gravet et kabel ned, - det blev "skudt" under vejen til et sommerhus og tilsluttet dets el-installation med separat måler, og på den måde klarede man sig i mange år, til kommunen førte el ned til klubhus og garage.

Broen voldte meget besvær. Det var en pælebro, som var meget besværlig at sætte ud og tage ned, og det skete gang på gang, at den blev slået i stykker af kuling, storm og is.

Der var planer om, at få et fast fundament til broen, og der blev også anskaffet en del store cementrør, der skulle anbringes i vandet og spules

tilpas ned og derefter udstøbes, så broen kunne hvile på dem, men det blev aldrig til noget, og det viste sig også, at fredningsmyndighederne ikke ville godkende et sådant projekt.

Problemet blev først løst, da Ole-opfinderhjerne udtænkte konstruktionen til den nuværende bro, der kan trækkes op om vinteren og skubbes til siden af vind og bølger uden at tage skade.

I 1972 skete der så meget på pladsen, at der måtte udnævnes en pladsformand. Gunnar Petersen fungerede som sådan i mange år, og udførte et meget stort arbejde for klubben, og det var for en stor del hans initiativ og indsats, der gjorde at Ege fik en god udvikling.

Allerede i 1970 var der mange store både i Ege, og for disse var det et stort ønske, at få en havn. Da havnen ved Ladepladsen ikke blev til noget, fremlagde H.C. på generalforsamlingen 5.6.1972 en plan for en havn på "Odden" ved Tryggevejle åens udløb.

Hele området tilhørte Vallø Stift, der var positiv for tanken, ligesom Vallø Kommune var velvillig, og ville anbefale et projekt over for fredningsmyndighederne. Der blev nedsat et havneudvalg bestående af H.C.Nielsen, Niels Hansen, Asger Henriksen og C.C.

Torree, og arkitekt Peder Engberg udarbejdede skitser for projektet, og endvidere indledte man et samarbejde med Køge-klubberne, der også skulle være med i den nye havn.

Havneudvalget skulle snarest indkalde til en stiftende generalforsamling, så havnebyggeriet blev et selvstændigt projekt udskilt fra Ege, der stadig skulle bestå som selvstændig bådeklub, fortrinsvis for de små både, medens de store både skulle have plads i den nye havn sammen med Køge Bådelaug, og suppleret med fiskere fra Ladepladsen, da der også hos dem var en vis interesse for havnen.

Havnen skulle placeres i selve åudløbet, og på Odden skulle der være parkeringsplads og et stort klublokale.

Imidlertid var man også i Køge begyndt at arbejde med planer om en havn, der skulle ligge ved Strandskoven, tæt ved nuværende Hvide Hus.

Vallø Marina, som projektet på Odden kom til at hedde, var beregnet til 200 både, og man kalkulerede med et budget på 1,6 mill.

Det stod ret klart, at der ikke var meget at hente i Vallø Kommune, der ikke var sindet at give noget tilskud, men måske en form for kommunegaranti, for en del af beløbet.

Derimod ville Køge Kommune bevillige kr. 200.000 til projektering m.m., men kun hvis havnen kom i Køge.

Vallø Stift ville evt. bygge cafeteria, der så kunne forpagtes ud til Vallø Marina.

Der var således mange uafklarede spørgsmål, og det var også tvivlsomt, om Køge i det hele taget ville være med, men måske var der andre kommuner, der var interesserede.

Det kunne nok betragtes optimistisk, at man kunne få fredningsmyndighedernes tilladelse, samt tilladelse fra Vallø Stift, og der kunne også rejses kapital, hvis et tilstrækkeligt antal bådejere ville skriftligt garantere for deres indskud, men det var mange pladser, der skulle lejes ud, og man kunne ikke påregne særlig megen økonomisk støtte fra Vallø Kommune.

Alligevel var der stor stemning for, at man gik videre med projektet.

Så langt kom man altså i 1973, og Ege bakker som forening ud af projektet. I de følgende år arbejdes der videre med planerne. I 1977 kommer havneplanerne til behandling i Hovedstadsrådet, og man mener der er velvilje, dog sker der det, at der nu fra Vallø Stift kommer plan om også en campingplads på Odden, og der er også indsigelse fra Plejehjemmet, der frygter for uro med alt det der planlægges. Resultatet bliver i hvert fald, at Hovedstadsrådet i 1978 ikke vil godkende planerne og dermed exit Vallø Marina.

I 1974 var der blevet oprettet en ungdomsafdeling, og der blev efterhånden anskaffet både til denne og ledsagerbåd af sikkerhedsmæssige grunde. Denne afdeling voksede støt og nåede op på knap 30 medlemmer, der skabte liv på bådepladsen.